

כתב העולם היה נפגש בלונדון בחשאי

עם ראשי הצבא הקיסרי לשעבר באתיופיה,

שהקימו מחתרת הלוחמת ברודן האתיופי -

ושמע מפיהם פנייה ישירה לישראל:

"עזרו לנו להדיח

את מנגיסטו!"

לוחמי מחתרת האידייון

הצהרתו של שריהחוף הישראלי, משה דיין, על העזרה שהושיטה ישראל לממשלת הדיקטטורה המארכסיסטית של היילה מריים מנגיסטו באתיופיה, לא הפתיעה כל מי שמתמצא בענייני אתיופיה. ההפתעה של לוחמי האירגון הדימוקרטי האתיופי (אידייון) מקורה בכוכנותה של ישראל לעזור. כל העת לישראל מנגיסטו, ובסירוב משרד החוץ מחתרת זו, הנלחמת בשלטון מנגיסטו, טוענת כי ברגע שתיגמר המלחמה בקרן אפריקה יצטרף אליה רוב הצבא והיא תהפוך לשליטה החוקית באתיופיה.

בפגישות חשאיות בלונדון, סיפרו לי ראשי המחתרת האתיופית על הנסיגות הרבים שעשו בשנה האחרונה לקשר קשרים כלשהם עם משרד החוץ הישראלי, ועל הנזק הנגרם לעניינה של ישראל בגלל סירובה להיענות לפניותיהם והתרתה העיקשת לשמור על קשרים רק עם השלטון של מנגיסטו. טעות דומה עשתה ישראל, לדבריהם, בשנות ה-50, עת סירבה לקשר קשרים עם לוחמי האפאל'אן האלג'ירים והתמידה בקשרים עם צרפת שלחמה בהם.

הקשר עימי החל לפני כחודש, באמצעות אורח אתיופי גולה בישראל, שהיה בעבר בתפקיד חשוב במשרד החוץ האתיופי והוא עתה מעמד האידייון לתפקיד שריהחוף בממשלה שתכונן המחתרת בעתיד. הוא פנה אלי והציע כי אפגש עם ראשי האירגון, הרוצים להעביר ביאמצעותי לידיעת הישראלים את הדברים שמישרד החוץ הישראלי סירב לשמוע. קיבלתי ממנו מספר טלפון בלונדון, באמצעותו היה עלי להתקשר בתאריך מסויים, שכן אנשי האירגון נרדפים על-ידי סוכני ניו של מנגיסטו, שלא בוחלים בשום אמצעי, כולל רצח, נמסר לי כי לאחר שזוהה עצמי בטלפון ימסרו לי הנחיות נוספות.

קבוצת חיילי צבא המחתרת באיזו ההרים בגבול סודאן

צלת בין השבטים הרבים המרכיבים את אתיופיה, תפס הצבא את השלטון. תחילתו לה תמכו במנגיסטו ראשי הצבא לשעבר וכן הקצינים הצעירים שהיו נתונים להשפעה מארכסיסטית. אולם תוך שנה פנה מנגיסטו נגד ראשי הצבא לשעבר, שנימלטו מן הארץ, ולאחרונה החל לחסל את הקצונה הצעירה המארכסיסטית. הוא בונה לעצמו כוח בצורת מיליציה עממית המונה 80 אלף איש, שראשיה נאמנים לו אישית.

השילטונות פתחו במסע חיסולים, ועשרות אלפים מתנגדי המישטר הדיקטטורי נרצחו. מאז 1975 ועד היום היו 18 נסיונות הפיכה נגד מנגיסטו. באחד הניסיונות נהרג נגד שהיה ראש ההפיכה הראשון, גנראל עמאן אנדרום, בשנת 1975

כדי שאעבירו לידיעת ממשלת ישראל שלא באמצעות פירסום עיתונאי. גם הפגישה השנייה נערכה בתנאי קונספירציה, כמו הראשונה, ובה סוכם גם על מגעים בעתיד, במקרה שניצגי ממשלת ישראל ישנו את עמדתם וירצו להיפגש עם אנשי המחתרת האתיופית. הפגישה השנייה נערכה לאחר הכרזתו של דיין ולאחר שמנב גיסטו גירש את המישלחת הישראלית מאתיופיה, כך שבני שיחי היו יותר אופטימיים ביחס לממשלת ישראל.

מנגיסטו תפס את השלטון באתיופיה באמצעות הפיכה עממית שהדיחה את הדיקטטורה למעשה היתה זו הפיכה של המעמד הבינוני והבורגנות למיגור המישטר מכיוון אודלי. היא פרצה בשנת 1974. מכיוון שהבורגנות האתיופית היתה חלשה ומפוי

לי הפגישה הראשונה, ולכן הוא משנה את המקום. עלי לבוא מייד למלון שרלוק הולמס ושם ימתינו לי שני אתיופים, שם אותם יהיה קל לזהות לפי צבע עורם.

בלובי של מלון שרלוק הולמס ניגשו אלי שני גברים כהיעור ששאלו לזהותי. הם אמרו כי קיבלו תיאור שלי מישראל, ניגשו לפינה מוצנעת כדי לשוחח בניחותא. אחד מן השניים ביקש לא להודות, שכן עליו לחזור לאדיס-אבבה, בירת אתיופיה, שם הוא פעיל מטעם אירגון המחתרת בקרב הסטודנטים. השני היה דארניה דארסה, המזכיר הכללי של האירגון.

לאחר שיחה ממושכת סוכם על פגישה שניה כעבור כמה ימים, אליה יביאו הרי אתיופים מיסמכים, תמונות וחומר אחר.

אלמונים בפתח המלון

רתאריך הנקוב התקשרתי בלונדון למספר האמור ונעניתי על-ידי אדם שהציג עצמו כאותו אירגון המחתרת. הוא ביקש כי אתה למחרת היום, בשעה 5 אחרצהריים, בלובי של מלון מסויים בביוטואר, בשעה 5.15, בהמתיניני בלובי, קראי לי למודיעין של המלון. גבר זר הודיע לי באמצעות הטלפון, כי הוא מחכה לי בלובי של מלון שרלוק הולמס, ברחוב בייקר. הוא הסביר כי חשש מהאזנה לשיחת הטלפון שבה נקבעה